

FÖRHISTORIA TILL ÖLANDSSLÄKTEN TÖRNECRANTZ – VON CAMPENHAUSEN

Nedanstående Lars (Lorentz) Eriksson kan på god grund stå såsom stamfader för ett flertal framträdande släkter i såväl Västervik såsom i Kalmar och på Öland. Sonsonen Johan von der Linde och sondottern Gertrud von der Linde, gift med Herman von Campenhausen, flyttar ner till Västervik. Så även Lars dotter Anna, gift med borgaren i Stockholm Philip Hansson. Ett par av deras barn och barnbarn ingår sedan äktenskap, varav ett står mellan Gertruds dotter Kristina och Annas sonson Erik Hansson (Törnecrantz). Om denna generation kan man läsa mer i krönikan – ”Släkten Erik Törnecrantz och Christina von Campenhausen från Räpplinge och dess ättlingar”.

Familj 1

Lars (Lorenz) Eriksson, död 1611-04-12 i Stockholm. Handelsman, rådman, föreståndare i guldsmedsämberet samt borgmästare 1575 i Stockholm, Hus i Brunnsgränd Gamla Staden.

Om Lars Eriksson finns följande data. Möjligen guldsmed, kämnär, senare rådman och slutligen borgmästare i Stockholm. Kämnär 1567 och 1573, rättsfogde 1681 och 74, rådman 1568-74, fraktherre 69-72 och föreståndare för guldsmedsämberet 1572-74. Utnämnd till borgmästare av Johan III år 1575 den 2 maj, förvaltare sitt ämbete till november 1598, då han avsattes av hertig Karl. Skänkte 1588 fem pund koppar till Storkyrkans ombyggnad, utsågs 1594 den 9 januari till delegerad bland andra att närvara vid Johan III:s begravning och Sigismunds kröning.

Förekommer ofta i Tänkeböckerna fram till 1610 och är möjligen i något fall identisk med en Lasse guldsmed som omnämnes 15/6 1580 då han "witterade sin stiuftson 100 Daler, både löst och fast uthi hans fäderne".

Lars Eriksson själv var styvson till Erik Henriksson och hans hustru Carin, (möjligen den Erich Hindriksson som tillsammans med Jacob Larsson "giör theris borgared 13/6 1556"). Födelseår och datum obekanta, död 4/12 1611 i Stockholm Gift ca 156X med Margareta Pedersdotter, dotter till Peder Paufwelsson och hustrun N.N. Hustrun lever ännu 1615 ty den 6/6 omtalas hon som ägare till "en korzwerks- bodh i Brunnsgränden emellan hennes egen och Mattz Anderssons bodh belegen"

Den tidigaste uppgiften om Lars Ericsson funnen i Stockholms stads Tänkeböcker hänför sig till 22/9 1570 då kom "forne Erich Henrichsson med sin stiuftson vår stolebroder Lasse Erichsson, gaff tillkenne, att thet huset vidj Brundtsgrenden, ther udinnen Lasse Erichsson nu sitter och boendes ehr, war samt med korzwerkzboderne koffte aff salige fru Hebble och hennes arffuinger med samme Lasse Erichssons penger for ettusendt marck ortiger ..."

1584 den 27/1 meddelar Tänkeboken "Wijdare och på samma dag stod up i rätten Lars Erichsson, stadzens borgmestere, bekendes och gaf tilkenne, att han uti gode mäns wederwaro hade nu wenligen och wäl förent sig med sijn stiuftswär Erich Hinderson uti Nýgrenden (som och i rätten då tilstädes war) om ett art, som förnemnde Lars Erichsson på sin käre hustroes Margretes wegne tilkom uti ett steenhus och liggjende grund, ther förscrefne Erich Hindrichson uti boodt hafwer och förnemde hustru Margrete hafwer sitt faste fäderne och möderne uti. Och efter förnemde Lars Erichson war nu i så motto wäl tilfridztält, gjorde han Erich Hinderson quitt och frij för alt ytermere tiltal om förnemnde sines hustroes fädernes och mödernes arf uti hwad partzeler thet helst ware kan".

Wijdere blefwe the på samma tijd sig emellan så förlichte och föreente, att efter oftennemde Erich uppenbarligen in för rätten bekende sig aldrig något arf taget heller upboret hafwe efter sine framlidne föräldrar, anten löst eller fast, utan hans broder framlidne Hendrich mölnere, fordom borgare i Åbo, hade begges theris arfwedeel hender emellan, medan han lefde, såsom och hans barn thet ännu inne med sig hafwe; så och efter han är nu fast ålderstigen och icke lenger förmå wara under stadzens tunge, therföre så gaf och uplot han godwilligen förnempde steenhus i Nyegrenden med alt thet han eliest eger, medh sådane beskeed att Lars Erichson schal swara til all Erich Hindrichsons geld, theslikest brödföde och fordre honum till thet beste in till hans dödedag och sedan lathe honum fhå een ärlig begrafning, thet oftenempde Lars Erichson utlofwede sig wele göre."

Den 9/1 1594 utsågs Lars Erichsson tillsammans med två andra borgmästare och rådmän att som stadens representanter övervara Johan III:s begravning 1/2 och Sigismunds kröning 19/2.

30/5 1597 Lars Eriksson gör anspråk på ett hus för sin dotters räkning, då änka efter Herman Skilling död 1595.

1599 anklagas Lars Eriksson fordom borgmästare för landsförrädiska stämplingar.

23/4 1610 kom för rätten "ehrligh, wijs och förståndig man Lars Erichsson, fordom borgmästare här i staden, och berättade att edle och welborne Christier Som till Göteborg, fältmarskalk i Ryssland hafwer för några år sedan intaget hans (= LE:s) steenhus i Nygrenden, liksom thet skulle hafwe warit förverket för hans mågh skuld, som hade warit slottsfougde på Stockholms slott." Den åsyftade mågen torde ha varit Olof Larsson d y, gift med Elisabeth Larsdotter i hennes 2:a gifte. Han omtalas i Hertig Carls Slaktarbenck och återfinns också i en förteckning, där hertig Carl befaller, "att the afweckne mäns hustrur" bör ge sig ut ur landet och deras hus tillfalla kronan. Lars Eriksson påpekar att huset tillhör honom och han begär bekräftelse härpå av staden.

Gift cirka 1560 med Margareta Pedersdotter, död i Stockholm.

Margareta är dotter till Peder Paufwelsson och hustrun NN. Hustrun lever ännu 1615, ty den 6/6 omtalas hon som ägare till "en korzwerks- bodh i Brunnsgränden emellan hennes egen och Mattz Anderssons bod belegen". Lüdeckes uppgift om hustru (Erik Larssons) Anna Larsdotter död 17/6 1617 kan avse Margreta Pedersdotter genom att dotter och mor förväxlats.

Barn:

Erik Larsson von der Linde, se familj 2.

Jakob Larsson, se familj 3.

Elisabeth Larsdotter, se familj 4.

Anna Larsdotter, född 1565, se familj 5.

Familj 2

Erik Larsson von der Linde (från familj 1), född i Holland, död 1636-01-23 i Stockholm, Storkyrkoförsamlingen. Kammarråd, m.m. i Stockholm.

Borgare och handelsman i Stockholm 1602, kunglig kommissarie och generalfaktor i Halland 1618, källarmästare och vinhandlare i Stockholm 1626, räntmästare vid kungliga krigsstaten 1630, sedan adlad 1631 och kammarråd.

Von der Lindes vapensköld.

Ansågs på sin tid vara Sveriges förmögnaste köpman och ägde därför stor kredit speciellt i England, Spanien, Frankrike och Tyskland. Hjälpte Gustav II Adolf vid dennes trontillträde med pengar och fick i gengäld Gällstads på Ekerö samt senare Segersjö gård och gods. Vid hans död var kronan skyldig honom över 70000 riksdaler. Erhöll efter konungens död räkning med kronan, då hans fordran steg till över 70,000 r: dr, vilken summa han, genom sin mågs, Tönnes Langmans, som med honom låg i träta, i vägen lagda hinder, ej fick utbetalda och vilka penningar efter hans död reducerades. Sade sig slutligen som oftast aldrig vilja yppa tre omständigheter, nämligen 1:o vad hans byggda hus vid Stora Nygatan i Stockholm kostade honom, 2:o vad han förlorat i sjöskador, och 3:o vad han påkostat sin son Lorentz.

Gift cirka 1600 med Helena Henricsdotter Huusman.

Det finns ovedersägliga bevis nedtecknade under dennes livstid för att Erik Larsson ca 1600-1606 måste ha varit gift med Helena Huusman och att barnen i detta gifte kallat sig och av sina samtida kallats von der Linde och detta i t.ex. Stockholms stads Tänkeböcker eller i Svea Hovrätts protokoll. Västerviks domböcker lämnar också uppgifter om en von der Linde. Ett sådant bevis lämnar Tänkeboken 20/11 1616. Då kom nämligen "ehrligh och hederlig Hindrich Huussman på sin käre hustrus h: Gertrudhz wegner och h: Wendelas: framlidne m: Lars Lelij (= Laelius) effterlåthne änkia bådhe samsüskonne och deres halffbroder Hindrich Foget" inför rätten i avsikt att dela arvet "dem effter deres s: framlidne föräldrer ähr tillfallit".

Arvet bestod av a) stora säteshuset på Järntorget, vari Jacob Larssons arvingar ägde en tredjedel b) huset på Västerlånggatan c) bodar "der nedanfö i gränden västan till" d) malmgården på Södermalm som tillhörde alla syskonen och som var inplankad med Henrik Husmans gård, allt värderat till 4520 daler "swänska". Hindrich Huusman på sin hustrus vägnar och på hustru Wendelas uppläto till sin broder (= Hindrich Foget/Foughth) det stora stenhuset på Järntorget i enlighet med Hans Foughths brev med dess tillhörande i Bredgränden. Däremot fick "deres käre mågh och swåger ehrlig och wälachtadh man Erich Laneon" huset på Västerlånggatan, sedan han betalat den framlidne Jacob Larmans (= Lohrmans) arvingar 1/6 som Lohrman ägt i huset dels 1/6 som salig mäster Lelius däri haft och som Lohrman köpt av honom.

Hustrun Wendela bekom enligt sin önskan den ena boden, "belägen nest nedan för dän bodhen som Erich Larsson köpt hafuer". Hindrich Huusman "behölt af een frij och godh willia förene gårdhq oppå Södermalm som medh hans egen gårdh inplankat är". Dessutom betalade Erik Larsson "sin swär Hindrich Hussman som be:de s: Hans Foget hafuer honom skülligh warit 250 dal:r, d Johannes Messenio, som s. Berendt Hafwerstadh hafuer warit hans swär Arnoldo Grotthuset sküldig 65 ungerske gülden."

Ytterligare bevis för släktskapen torde vara det faktum att Henrik Husmans änka Gertrud, Helenas moder och Johan Hoghusens svärmor, enligt Tänkeboken 14/4 1641 blev begravd i Erik Larssons grav i Storkyrkan.

År 19/4 1634 omtalas Tänkeboken att Gertrud, salig Henrik Husmans änka, begärde få inteckna en handskrift (= revers) som salig Margreta Matts Pärsdotter givit henne. Rätten beslöt att handskriften skulle framvisas i original "Oandsedt Copian kan wara wiss noch, dhen Bendt Lärman underskrifwit hafuer".

Gift 1606-11-03 i Tyska församlingen med Vendela Lohrman, född 15xx i Stockholm, död 1657-12-12 i Stockholm, Storkyrkoförsamlingen. Bosatt i Stockholm.

På gravsten i storkyrkan; Vendela Jakobsdotter Ros till Segersjö och Malmvik, och på stenen är uthugget ett vapen visande en med en sned bjälke avdelad sköld, över och under vilken ligger en sexuddig ros.

Barn i första giftet:

Johan von der Linde, se familj 6.

Jörgen (George) von der Linde.

Georg von der Linde hade vid Mårsmesse marknad handlat med koppar. Anders Boij berättar att Georgen sagt till honom, "får ijagh inget kiöp af eder, så will iagh f örsökkia hoz Bergz- mennerne, där iagh får bättre kiöp, särdeles hos Eles Manniken". Han (Georg von der Lindhe), har suttit över bord med bergzmännen och slutit köp med dem i marknaden, därom berättade Arfvid Davidsson.

Samma år 20/10 åter kommer man i Tänkeboken (enl. marginalanteckningen) till Georg von der Linde. "Camnererne begäer at Johan Meijer berättar huad honom ähr witterligt om den Georgium de Linde, huad hans resor hafue warit i Westerås, Johan seger at dhet gick taal i Westerås at han wille kiöpa 500 Skplb kåppar, der widh hafua någre Bergzmän discuterat medh honom och sagt Stockholms boerne bruka andras penningar, så må man sälia sit huru man will; han sadhe sigh och hafua på een daler när accorderat med bergzmännen, sade och wij bäter komma til rätte medh en främmande än dhe Stockholmsche. Frågade honom huad han hade där oppe at giöre? Swarade att bese landet och elliest huad nytteligast honom kunde wara. Och dhet han hafuer talat medh Bergzmännen om Kåpparen, det består han, men icke en Peng därpå gifuit utan för salskap följt sin wärd Daniel de Rees, förmenar at han blifuit widh dhe 10 RiksDal som han hafuer budit Camnererne.

Bergzmän Namnph är Lyder i Bergzgården, Johan Barkman, morbroder, Johan Wernich, Jacob Grundell wet godh besked här om.

Georg von der Linde består ännu at hann hafuer handel med Rotken och för hans skulld dijt förrest och sedhan förav skedat Berthill i Tälge marknad. Hann sent herr Gabriel Gustaffsson Breef Borgmästare och Råd tillskrifuit. Resolution Efter dhe wittnen Och skiääl som in Actis finnes erkenner Rätten at Georg von der Linde plichter effter h. Ordinantz 12 article 100 Daler.

Georg von der Linde beswärer sigh öfuer Cemnerernes att dhe hade sakfält honom för 100 Daler effter hann haft wari i Mårmesse Marknat, att han och andra läto sigh sijka at resa och lura effter köper på kåpper och andra waru.”

Om denne Georg (Jürgen, Jöran) von der Linde är inget ytterligare bekant.

Barn i andra giftet:

Gertrud von der Linde, född 1608-04-02, se familj 7.

Lorentz von der Linde, född 1610-07-20, död 1671-06-25. General af infanteriet och fältmarskalk-löjtnant m.m.

Han var en glad själ, som flitigt satte faderns penningar i omlopp, och denne brukade också säga att »han aldrig ville tänka på hur mycket penningar hans son Lorens hade förstört.»

Lorens von der Linde synes tidigt blivit bekant med den tolv år yngre Pfalzgreven Carl Gustaf, hos vilken han blev ett slags gunstling och fick av honom förtroende om de särskilda växlingarna i prinsens frieri till kronprinsessan Christina. När detta frieri icke ville lyckas och Carl Gustaf i förtvivlan däröver skrivit till von der Linde, att han var »den eländigaste menniska i verlden, omgifven af gropar och forsar», samt, bland andra äventyrliga planer, sagt sig ämna resa ut i främmande land för att der under ett antaget namn söka sin lycka i krig, avrådde vännen på det högsta ett så förtvivlat steg. »Nej, nej, nådige herre!» skrev han bland annat, »det går ej an att begå en sådan förtvivlad galenskap. Tålmod och undergifvenhet är det bästa, det enda råd, och den som tillstyrker annat, han må väl vara klokare och förnämare än jag, så tage mig fånen, om han icke råder såsom min nådige herres ovän, och det säger jag tryggt, vem han ock vara må, hög eller låg».

Själv en ivrig beundrare av det täcka könet, var Lorens von der Linde sedermera Carl Gustaf behjälplig att trösta sig öfver det misslyckade frieriet (bosatta på Öland från 1648), och en ännu bättre tröst gav honom drottningen själv i det hon hos ständerna utverkade hans förklarande för tronföljare. Nu lyste också nådens sol för Lorens von der Linde, som i april 1651 blev riksråd och ledamot av krigskollegium samt i maj samma år jämte sina båda yngre bröder Erik och Jakob friherre till Lindeborg, med 141 mantal i Medelpad till friherreskap. Han stannade dock hos Carl Gustaf och delade det slags förvisning, vari prinsen levde på Öland, där »Lasse Lind», såsom prinsen kallade honom, var, jämte Paul Wiirtz, hans förtrogne och även hans muntrationsråd, som med sitt alltid glada lynne icke sällan fick skingra Carl Gustafs dystra, misströstande föreställningar och hålla honom vid gott mod.

Sedan Carl Gustaf blivit konung år 1654, fick Lorens von der Linde uppdrag att åtfölja drottning Christina under hennes avresa från Sverige ända till danska gränsen, samt erhöll kort därefter, såsom beprövad fruntimmerskännare, förtroendet att bland de Holsteinska prinsessorna välja den vilken han ansåg bäst passande till konungens gemål. Konungen rättade sig och efter hans åsikt i detta fall, men sedan Carl Gustaf blivit förmäld och en stadgad äkta man, upphörde det förra förtroliga förhållandet mellan honom och Lasse Lind så småningom.

Däremot användes nu Lorens von der Linde mera än förut i rikets tjänst, blev 1655 general af infanteriet och fältmarskalk-löjtnant 1658. I Preussen förde han befälet närmast under hertig Adolf Johan, och vi har i det föregående visat, hur han skrev lika frimodiga brev till denne som förut till den äldre brodern. Under förmyndarstyrelsen tjänstgjorde Lorens von der Linde i krigskollegium och var icke sällan den ledande därstädes, sedan Wrangel blivit riksmarsk och ofta var frånvarande. Von der Linde motsatte sig icke sällan de av Gustaf Bonde föreslagna besparingar, synnerligast när de rörde krigsmakten eller krigskollegium, och røjde ingen större sparsamhet med statens medel än med sina egna. Han befordrades till fältmarskalk 1665 och avled ogift i Stockholm den 25/6 1671. Han synes inte varit begåvad med några synnerligen överlägsna egenskaper, men var gladlynt, frimodig, oegennyttig och välmenande samt därför allmänt omtyckt både av höga och låga.

Familj 3

Jakob Larsson (från familj 1), död före 1616.

Liksom sin syster Anna Larsdotter torde Jacob Larsson ha haft äktenskapliga besvärligheter. År 1597 den 3/9 söker fadern Lars Eriksson utröna, vem som genom trolldom sökt skada hans son. "En trollkona, kallad Geska, bekende om then basteenn som udi samma skrift står at h. Lisbeth skulle träda them öfuer hufwudet, och sade honn, at honn intet ondt ther medh, utan en lapp hade fått henne bastenn, at honn skulle bära them til före:de hustrw Elisabeth och bidra henne, at honn skulle så gøre som föreskrifuidt står".

En annan kvinna intygade därefter att Geska var en trollkona och att hon ofta varit i Blåkulla o s v. "Thå sporde Lars Erichsønn, borgmästaren, trållkonan till, om honn wistet huad thet war för eenn trålkåna, som skuridt (med tucht sagt:) eet stijcke utur hans sons iacob Larssons byxor, tå sade hon, at Geska hafuer thet gjordt menn Geska nekade ther til."

14/3 1599 kom för rätten Jacob Larsson och inlade en skrift "emoth sijn hustru Elisabeth Sigfridsdotter medh huilkenn hann anklagar hænne för hordooms lasth." Denna skulle ha pågått flera år men först "anno 1593 sadhe hann sig hafue funnet hænne i sängen hoos een enngelsk man ... som lågh hoos honom till härbärges .. uthi hanns frånwaro hafuer afladh barnn medh enn kiöpsuän Hinderich Suart benämnbd, som nu förrjmbder ähr". Der till svarade Elisabeth och bekände att hon var skyldig i denne sakenn som anlanger Hindrich Suarth, men icke medh the andre förbenembde som hænnes mann henne förbeskyfit hafuer. Menn orsakenn dertill ähr dette hui honn ähr kommen i dhen olyckenn ... war hennes mann ty hann drog sijn koos och war borthe i någre år ifränn henne och lefde hænne quar medh hennes barn uthi allsomst störste armodh och eländhet och icke till en blåmijser lefft hænne der honn och hennes barn kunde lefue åf."

"Der till medh sadhe honn att ändock hennes mann hafuer beskyllt henne för et otilbörligit lefuernne, menn så hafuer hann icke thessmindere sig vthi främ-mande land i lijke måtte otilbörligenn förhållet medh slemmande och horende besynnerligen medh enn hore i Rossell (Rochelle?) canarijefogelenn benämndh, så och med Lasse kannegiutheres hustru i Calmere. "

Rättegången skulle återupptas nästföljande måndag och under tiden skulle hustru Elisabeth "blifua förüaredh vthi stadzens fängelse". Fadern Sigfrid Olsson begärde att få sätta sitt hus och allt han ägde i pant för sin dotter. "Bleff afsagt att Lijzebet må niuthe borgenn och blifue in i sitt hus och

innthet gå öfuer rännesteenen til nästhe rådstugedagh efter påsken. Kan honn thesförinnaen icke förlike sigh med h Jacob Larsson då skal hoonn åter gå i sitt förre fängelsee."

Tänkeboken lämnar inget besked om slutet på denna historia men en glimt får man från 1601 den 19/9 då Ingeborg Jönsdotter, fordom klädskrifvarens hustru begär att Caspar Lehusen skall återlämna till henne och hennes man det hus som han (Lehusen) utan skäl tagit ifrån dem. Tidigare den 26/8 hade Ingeborg Jönsdotter föreslagit att Caspar som ersättning för det till 600 daler pantsatta huset skulle ta "tu gamble huus där tuärt öfuer" Ville inte Caspar acceptera förslaget, ville hon "förähre dem vår nådige furste hertig Karl". Caspar vägrade men föreslog sin motpart försöka sälja husen, "så får hon höre huatt suar honn bekommer".

27/8 1599 "Bleff i rätten samtycht att jacob Larsson, Lars Erichzsons sonn, skall för thet hann hafuer handiet vthi någre åhr bådhe inlänndes och uthlänndes och ingen n borgere rättigheet uthgiordt, eller borgere tunge uppehållet jthem der uthöfuer draget uthi frij marknader och handlet lijke widh andre medhborgare uthgifua stadenom 50 daler för allt sammans, och huar hann her efter uthf ärdes skall hann ställe enn mann i lyffte för sigh som allen stadzrätt i hanns frånwaro bådhe medh gästning och all anndre uthgiffter eller uthlager uppehåller. Derföre skall hann wara her effter kånnder och hållenn för en borgare, och nästhe rådstugw dagh göre sijnn borgere eedh.

Under flera år av 1600-talets första decennium var Jacob Larsson (som vid denna tid lämnat Sverige och slagit sig ned i Danzig) invecklad i tvist med Jöran Bähr och Caspar Lehus. I denna tvist indrogs också brodern Erik Larsson som borgensman.

Så kom enl. Tänkeboken 1600 den 13/ 11 för rätten Caspar Lehus och "betedde een handschrift som Jören Behr hafuer gifuit honom på Jacob Larssons wägne lydandes at hann sätter honom sitt hus i pant liggiandes östantill öfuerst i frw Gunille grändh som hans framledne hustru honom i testamente gifuit hafuer för 700 daler." Häremot inlade Jöran Bähr i rätten "et breff som Jacob Larsson hade skrifwit honom till ifrån Dantzic lydandes at Caspar Lehus hafuer dher uthi otillböreligen försnallat honom uthi räkningenn, huarigenom hann nu sanningen befinner och nu först kann besinna at Caspar orät handlat emoth honom, ty hann ähr honom icke mehr än 200 daler schjfidig".

Det bleff uppskutidt till dess Erich Larsson Jacobs broder kommer tillstädes." Samma år den 19/11 /kommo/ "Bench Larsson och Erich Olåfsson tillbaka som wore sände till Erich Larsson och berättade the således hanns ordh: At Caspar hade gjort hans broder Jacob Larsson orät, 1:o i det Caspar icke hafuer infört i rächenschapen 16 tunnor kött som hann bortsålt; 2:o At Caspar skulle hafue lefuereret Jacob kåparen här widh Stockholms bro männ lefuereret honom den inte ähn der vthe sigh siälf til fördel."

1603 den 9/5 Caspar Lehus kräver på nytt Jöran Bähr på 700 dalerna "som sagt gode för Jacob Larsson Liars iiricitssons som ". Jöran hade skrivit till Jacob men inte fått något svar från Danzig. Domstolen beslöt att Jöran skulle få respit till Annandag pingst 1604. Har Jacob Larsson inte kommit åter eller svarat är Jöran Bähr skyldig betala Caspar Lehus.

Så tycks inte ha blivit fallet, ty ännu 1606 den 8/7 är saken oavgjord. Erik Larsson krävd för sin broders skuld hotar låta Caspar få räkna med honom. 1606 den 1/9 säger sig Jöran Bähr år 1599 ha gått i borgen för Jacob Larsson och där vid satt sitt hus i pant för 700 daler. Den revers som Jacob Larsson gav Jöran Bähr hade också Erik Larsson undertecknat och bekräftat med sin signet.

Detta erkände också Erik Larsson men han invände: ... "på denn tidh war hann uthi sinne omvändige åhr" och vidare påstod Erik Larsson att den text man föreläst honom var en annan än den som står på borgensförbindelsen. Mot detta genmälde Jöran Bähr, att Erik Larsson "war då öffuer sinn 18 åhr" (något som han) "medh hanns faders unterschrefna sedell bewijste". Ej heller kan Erik Larsson styrka att det kunde vara fråga om skiljaktliga läsarter, och för övrigt var Erik Larsson inte alls okunnig om vad slags affärer det var fråga om. Domen blev följaktligen att Erik Larsson var skyldig betala Jöran Bähr, men den godtogs ingalunda utan Erik Larsson vädjade till högre rätt och erlade "wadepenningar".

Gift med Elisabeth Sigfridsdotter.

Familj 4

Elisabeth Larsdotter (från familj 1).

G 1:a g ca 1591 med Herman Skilling (Schilling), möjligen besläktad med Caspar och/eller Hans Skilling i hans 2:a gifte. Tidigare gift med Britta Claesdotter från Arboga, eftersom hennes syskon erhåller i arv efter henne 500 daler, hennes gångkläder; dessutom efterskänks en skuld på 319 daler. Herman Skilling f. 15xx är död 1595 då en systerson Henrik Slyter 13/3 1596 gör anspråk på arv efter honom. Herman Skilling vinner budskap 21/6 1570, slottsherre 10/3 1571, 1582-88 härbärgerare och gästgivare i Östra kvarteret enligt Wrangel. Överlämnar stadens nycklar till Sigismund; ger i sitt testamente 600 daler till Kyrkan.

G 2:a g efter 1595 med slottfogden på Stockholms slott Oluf Larsson d.y. Denne "unge Olof Larsson anklagar enligt Tänkeboken 8/2 1597 en Jacob Larsson som lämnat 3 daler i pant för en kedja värd 34 daler, men vid anfordran inte kunde återställa den. Jacob Larsson värfde sig och föregav att kedjan stulits från honom tillsammans med annat gods och pengar tillhöriga honom. När målet återupptogs den 27/4 svarade en Johan Larsson å sin (då) avlidne broders vägnar och var villig att "sielfftredie" ta på sin ed att kedjan stulits. Den 9/5 företrädde Olof Larsson av sin hustrus far Lars Eriksson borgmästaren, som begärde ed. Denna svors av Joen Larsson, Jöns Joansson och Swän Larsson.

Enligt Tänkeboken 1600 den 1/9 skulle Henrik Slyters hustru, efter sin makes död, genom ombud i Stockholm krävt resterande arv efter Herman Skilling. Oluf Larsson som i samband med striderna mellan Sigismund och hertig Karl hållit på fel häst och därför nödgats fly till Danzig följdes enligt Tänkeboken 23/4 1610 av sin hustru "men någre tid derefter som Oluf Larsson for heden, drogh hans hustru efter honom till Danzig".

Barn i detta gifte: Lars Olofsson som var Anna Larsdotter behjälplig i hennes process med Erik Jonssons arvingar.

Gift möjligen 3:e g med Henrik Spengman, varom ingenting är bekant.

Familj 5

Anna Larsdotter (från familj 1), född 1565, död 1638.

Först gift med en Sven Kristoffersson, 1586 den 9/2 hölls rättegång på Stockholms slott i närvaro av Per Brahe, Erik Sparre, Johan Bagge, Nils Hansson till Helgö m fl. samt rådmän i Stockholms stad.

"Erich Matzsson hade kallat förescreffne Anna Larsdotters fader Lars Erichsson borgmesteren up i sin kammer på slottet och medh wenlige ordh giffwitt honom tilkenne, hwad rychte han hade hörtt, och begärede, att han sådanth wille föreholla sin dotter och eliest på syn sijde betenke der emoth råd och midell." Men Lars Eriksson gjorde föga till saken, "eij heller medh thet minste ordh taleden någett till sijn dotter uthen bleff mere förbittrett emoth Erich Matzsson och hans hustru, lijkesom de till samme taal och rychte hade warit wållandes".

Anna Larsdotter gift, troligen helt nyligen, med "Erich Matzssons och hans käre hustrus begges deres son Swenn Chrijstoffersson" hade umgåtts med en Erich Jönsson' på ett sätt som gett upphov till ofördelaktiga rykten, vilka vidarebefordrats av Erik Grelssons hustru Karin och av Gert Elbers och dennes hustru samt av Margrete Wåldemars hustru', som var Erik Jönssons styvsyster, och med vilken han tvistade om arv.

Rätten fann "thet hustru Anna Swen Christofferssons haffwer giffwit stoor orsak till misstanka, så kunde hon icke fullkomligen wederbinnen"; det var mest kvinnfolk som kallades till vittne och det var icke mer än en mans vittne och detta vittne liksom Erik Jönssons styvsyster "var twä- eller tretalig; först sade hon sig inthet wethe, annen gången gaff honn dem stoor skuldh och lijke well om sijder sade hon att hon inthet oärligitt hade sedt eller wist medh them."

Erik Jönsson tilläts gå värjemålsed och "hans laggerdmän bekiende att Erich Jönssons eedh war reen och icke meen". Det hela slutade med skilsmässa. Ännu år 1/6 1586 tvistade man om fördelningen av heders- och morgongåvor. Hustru Anna skulle behålla gångkläderna som maken givit henne "undantagandes sölffret i samme kläder".

Gift 2:0 cirka 1595 med Gert Gunnarsson. Tjänaren hos Johan III:s 2:a gemål Gunilla, som 9/5 1597 enligt Tänkeboken, då han "icke ähnnu giordt sinn räkenskap klar", var hennes m:t några hundra daler skyldig. Gert Gunnarsson född 15.xx död ca 1598.

Tänkeboken 13/4 1597 "Kom för rätten hustru Anna Larsdotter och klagade til sinn mann att han hade heemliga at huset dragit thet bohagh och gifuidt sina horor, och illa stått sit hus före. så och illa hamnat, och trachterat henne, och iihndå honn hade länge hafuet tolamodh medh honom, förmodendes, at hann skulle sigh bättre ... och at the wore nu vti yterste armodh komne, och hade hustrw Anna af några horor och löskonor tagit igenn några styckenn af sit bo."

"Der til suarade Gärdt fast trätzigh medh sådanne förarglige och försmädlige ordh som man (för tuchtige öronn icke säija må) ibland annat skälte sinn hustrw för eenn taterske hore, och een fikångkorgz hora. Der upå blef samtyckt, att hann skulle sättias ij fängelse och besinne sigh något bättre til widere ransakbingh."

Vid den fortsatta rättegången 27/4 1597 kallas Gunnarsson borgmästarens (Lars Ericsson) måg. Inför kämnärerna hade han vidgått sina gärningar och bad "med gråtande ögonn at the skulde bidia Lars

Erichzonn och hans hustru, som hann och medh grofue, ährerörige förwitelser, och smälige ordh bedröfuadt hade, honom hade hann kalledt eenn tiuf, och henne eenn trålkona, at the wilde gifua honom vänskap, sådan blef hans hustrw inkalledt, thå föll hann på knä, gret bitterliga och badh henne, at honn skulde benåde hans lijff ..."

"Lars Erichzonn war så harmse blifuin och begärede rätt" 9/5 1597 em. Tänkeboken, och så blef Gärdt Gunnarsson sina doom af giptermålbalchenn föreläsinn ... och Lars Erichzon n uplade strax mästermans lhönenn, och Gärdt sattes i fängelse, til thes domeenn skulde sändes til wår n. furste."

Gift 3:0 cirka 1600 med Philip Hansson, död 1608 i Stockholm, Staden Inre.

Gift med Anna Larsdotter enligt anteckningen på en av någon Gyldenhoff upprättad släkttavla. Enligt Tänkeboken 1603/4 sid. 365 återfinns den enda uppgiften om denne Philip Hansson. Han vittnar där att en Anders som varit Volker Hennings tjänare torde ha varit betrodd att kräva dennes gäld. I Mantalslängden 1607 över boende i Inre kvarteret återfinnes hans namn, men detta är överstruket. Sonen Hans i Västervik besvärade sig över fru Görel Snakenberg, salig Nils Gyllenstiernas änka, att hon tillägnat sig ett litet stenhus vid Slottsbacken näst hans föräldrar Philip och Annas säteshus.

Gift 4:0 cirka 1609 med Erich Jonsson, död 1635-05-03 i Stockholm. Handelsman och Guldsmed i Stockholm.

Enligt Eric Jonssons testamente av 10/5 1634 upprättat av "rector schole Jacobus Rudbeckius", var Erik Jonsson, borgare i Stockholm, en barnlös man. Sina arvingar gav han 1100 daler och 15 tunnor salt, medan hustrun (Anna Larsdotter) skulle erhålla all lös och fast egendom. Släktingarna öppnade process som till slut utmynnade i förlikning. Rätten kom dessförinnan 18/2 1637 till följande dom: "Rätten kan för denna sak icke äntligen döma, utan pålägger hustru Anna, att hon, innan nästkommande 24 Majj 1638, fullgör Borgmästare och Rådhusdom i thet hon på Rådstugu så wijdha hon kan och gitter lagligen bewijsar, att henne förre Makes sal. Philip Hanssons barne fäderne tillförende inte ähr undansskilt: Och antingen h Anna kan innan föreskrefne Datum sådant bewijsa eller icke, skola parterne icke dess minder så medh bewijs ifrån Rådstugu om thet som her uthinnan ther sammanstädes i medler tijdh kan aflopa, sigh her i Retten inställa och entlig Doom i saken anamma."

I Svea Hovrätts protokoll 1635-37 återfinns inlagor och intyg som rör en arvstvist mellan salig Eric Jonssons arvingar och hans änka Anna Larsdotter samt hennes barn Hans Philipsson i Västervik och Carin Philipsdotter. De är båda omtalade och undertecknar inlagor. Carins båda män Henrik Gago och Daniel de Rees omtalas liksom Herman Campenhausen och hustrun Annas systerson Lars Olofsson.

Likaså nämns hustru Anna Larsdotters broder Erik Larsson (von der Linde); dennes hustru Wendela Jacobsdotter undertecknar ett intyg. Till sist uppräknas hustru Anna Larsdotters tre makar: Gert Gunnarsson, Philip Hansson och Eric Jonsson, men den förste mannen Sven Kristoffersson nämns ej.

Barn i andra giftet:

Catharina Philipsdotter, se familj 8.

Hans Philipsson, född 1603, se familj 9.

Familj 6

Johan von der Linde (från familj 2), död 1652.

Johan var säkerligen gift två gånger men det kan endast indirekt styrkas, eftersom Västerviks kyrkoböcker börja först 1655. Inbördes ordning oviss dels med en dotter till Bertil Råtkin, säkerligen samme Bertil som brodern Georg von der Linde lämnade i Tälje, dels med Dietrich Dickmans D.Y. änka. Beviset för detta är en protokollsuppgift. Ett flertal borgare i Västervik uppmanades med köpebrev eller på annat sätt styrka att de var ägare till sina gårdar.

1647 den 26/4 kunde Johan von der Linde bevisa att han "hafuer för sijn domb på sijn gård. Men på sin hustrus förre mans gård, sal. Dietrich Dickman, haffuer han laga fång. Jämväl på ägorna. Dom daterad 21/12 1607."

År 1647 den 12/7 erhöll Johan von der Linde på efterskrevne parti som är utskeppade till Bertil Råtkes hus förbättring i Flensburg Anno 31/7 1633 med skeppar Jacob Mattzsson 6 skeppund järn och samma år den 5/9 med skeppar Hans Åminsson 2 läster tjära 410 tolfte bräder. Signatum Västervik 7 aug. 1647 Johan von der Linden.

1643 den 5/6 omtalas Antonius Fuchs, 1657 gift med Susanna de Rees, dotter till Daniel de Rees, såsom Johan von der Lindes tjänare.

Gift efter 1643 med Katarina Bengtsdotter, född 1610, död 1683 i Västervik. Bosatt i Västervik.

Familj 7

Gertrud von der Linde (från familj 2), född 1608-04-02 i Stockholm (?), död cirka 1656-12-29 i Västervik. Bosatt i Stockholm och från 1653 i Västervik.

Gift 1626-06-18 i Stockholm med Herman (von) Kamphusen, född i Riga, död 1655-...-06 i Stockholm, Tyska församlingen. Vinhandlare och tullinspektör vid sjötullen i Västervik i Stockholm, Tyska församlingen.

Namnet (von) Campenhausen uppträder i Riga redan 1492. Äldste kände stamfader är köpmannen i Lübeck, Herman Kamphusen d.ä. (levde 1595). Herman Kamphusen/Camphausen d.y. inflyttade från Riga och sökte 5/10 1622 burskap i Stockholm som vinhandlare. Han gifte sig med Gertrud Eriksdotter i juni 1626 och var sedan en av borgerskapets 48 äldste 1627-51. Paret får flertalet barn mellan 1628-1644. Under en tid på 1630-talet var familjen bosatt i Lübeck, där åtminstone dottern Elsa är född. Herman var Kyrkvärd i tyska församlingen 1636, samt ägde och bebodde en fastighet vid Österlånggatan. Herman blev 1653 inspektör över Stora sjötullen i Västervik och familjen flyttar dit.

Barn:

Sonen Lorentz (von) Campenhausen lämnade tidigt hemmet och blev 24 juli 1643 student vid Uppsala universitet. Han arbetade från 1652 som fyrverkare vid artilleriet och fortsatte därefter på den militära banan. Lorenz blev 1656 fänrik vid artilleriet och senare samma år löjtnant vid morbrodern Lorenz von der Lindes regemente.

Han gifte sig första gången med Elisabet von Oerten och andra gången med Catharina Wolffensköld och adlades 21/9-1665 till von Campenhausen Han efterlämnade änka sju barn i fattiga omständigheter och inget vidare är känt om dem.

Johan Herman (von) Campenhausen föddes 1641 i Stockholm. Han blev 1656 musketerare och 1659 friryttare vid Stoltzenbergs regemente. Även Johan Herman fortsätter på den militära banan och adlades även han som von Campenhausen 28/9-1675 och gifter sig direkt efter den 24/10 i Stockholm med friherrinnan Agnes Margareta Gyldenhoff (1653–1703). Han blev 10 december 1677 överste för ett infanteriregemente i Livland och 4 juli 1691 överste för Österbottens regemente. Herman blev 16 januari 1696 vice kommandant i Riga och avlider där 1705.

Karl Gustav (von) Campenhausen, född 25/6 1644 i Stockholm. Karl följer med familjen när de flyttar till Västervik och återfinnes 167(1) som häradsskrivare hos sin svåger Erik Hansson Törnecrantz på Öland och gifter sig där i Räpplinge 6/1 1674 med Anna Elisabeth von Duderberg, († 1708), äldsta dotter till majoren Mathias von Duderberg. Paret får en dotter Carin som döps i Räpplinge redan i mars samma år. Sedermera löjtnant vid Österbottens regemente, där storebror Johan Herman var regementschef och verkar sedan medfölja denne när han blir kommandant i Riga 1696. Karl avlider 1697 i staden Awinorm, Ida-Virumaa, Estland.

Kristina Dorotea von Campenhausen, se familj 10.

Elsa von Campenhausen, se familj 11.

Vendela von Campenhausen, se familj 12.

Gertrud von Campenhausen, född 1634, se familj 13.

Familj 8

Catharina Philipsdotter (från familj 5), död cirka 1655 i Västervik.

I Sivers: Västerviks historia från 1758, omtalas att Borgmästaren i Västervik Hans Philipsson f 1603 i Stockholm hade en syster Catharina Philipsdotter, gift där med kamrer Gago.

Efter dennes död flyttade hon "neder från Stockholm till borgmästaren tillika med theras moder och blef här gift med Daniel de Rees, först köpman i Västerwik". Daniel var först handelsman, som det verkar i koppar och verkade bl.a. i Västerås. Han samarbetade med en son till Erik Larsson von der Linde, Jörgen von der Linde, vilken senare stulit medel från Daniel. Detta reglerades av Jörgens broder Johan von der Linde.

I Nicolai församlings dopbok återfinns Catharina Philipsdotters två döttrar med Henrik Gago: Anna född 1627 och Vendela född 1629, samt två barn med den andre maken Daniel de Rees: Sophia, kallad Susanna född 1634 och Daniel född 1637. Bland dopvittnena återfinns man namn som: Eric Larsson, Eric Jonssons hustru, Herman Camphausen, dennes hustru liksom Tönnes Hindrichssons, båda döttrar till Eric Larsson von der Linde likaså hans måg Valentin Nilsson.

Gift före 1627 i Stockholm med Henrik Gago, död 1629 i Stockholm. Kammarskrivare (Kamrer) i Stockholm.

Henrik Gago tjänstgjorde år 1621 som kammarskrivare vid Carl Philips hov. Samma år förekommer han vid ett tillfälle som måltidsgäst vid Kroppa kungsgård tillsammans med sin fader. Efter hertigens död fortsatte hans hovtjänst till 30 maj 1622 då han fick änkedrottningens Kristinas pass och gunstiga förlov. Därefter tycks han åtminstone året ut ha tjänstgjort vid HKMs Räkningekammare i Stockholm.

Henrik Gago som efter faderns Johans död företrädde barnen och arvingarna 1623 var förmodligen den äldste sonen. När arvsskiftet efter modern Kerstin Richardsdotter hölls 2/7 1642 var visserligen Henrik redan död (1629), men han hade efterlevande barn. Genom att arvet efter Kerstin delades mellan endast två söner och fem döttrar och att sönerna enligt samtida domboksuppgifter bör vara Peter och Richard Gago, antyds att Henrik var född i ett tidigare äktenskap och redan avvittrad i samband med att fadern avled. I annat fall borde hans döttrar ha delat på en brodersdel. Dokument om arvsskiftet förvaras i Storfors bruksarkiv. (En uppgift där säger att en broder Robert skulle existera men förmodligen är det en felskrivning för Richard).

Om Henriks Gagos bröder Peter och Richard finns en del domboksuppgifter. Den förre blev borgare, bildade familj och bosatte sig i Filipstad medan den senare omtalas 1643 som boende i Nyköping men förekommer 1647 bland bruksfolket i Avesta.

Gift cirka 1630 med Daniel de Rees, född 1595 i Tyskland. du Rées, (de Rees, du Rees), ursprungligen en släkt från Flandern.

Stamfadern Lovis de Rees adlades av kejsare Karl V 1531. Hans son Thomas de Rees (f. 1535, d. 1590), var först en »förmäm och ansenlig» köpman i Antwerpen men fick för sin tros skull och av fruktan för spanska inkquisitionen fly med sin hustru, även hon av förmögen köpmanssläkt, till Hamburg och synes här åter ha vunnit god ekonomisk ställning.

Av deras 11 barn märkas sönerna Jean Baptiste de Rees (1572-1644), som dog i Hamburg, tydligen som köpman, och Jacob de Rees, som 1607 inkom till Sverige samt blev köpman och rådman i Göteborg. Hans son Arnold de Rees naturaliserades 1665 som svensk adelsman (du Rées); ätten utdog sannolikt 1725. Med Arnold samarbetade hans äldre bror Jacob de Rees d. y.

Till Sverige inkom även, troligen samtidigt med farbrodern Jacob, Jean Baptiste de Rees' son Daniel de Rees, som blev handlande i Västervik och stamfar för en icke naturaliserad gren.

Denna blev snabbt en av Västerviks ledande familjer jämte släkterna Bauman och Dichman, med vilka den genom gifte befryndades. Georg von der Linde hade vid Mårsmesse marknad handlat med koppar. Anders Boij berättar att Georgen sagt till honom, "får ijagh inget kiöp af eder, så will iagh försökkia hoz Bergzmennerne, där iagh får bättre kiöp, särdeles hos Eles Manniken". Han (Georg von der Lindhe) har suttit över bord med bergmännen och slutit köp med dem i marknaden, om detta berättade Arfvid Davidsson.

Samma år 20/10 åter kommer man i Tänkeboken (enl. marginalanteckningen) till Georg von der Linde. "Camnererne begäer at Johan Meijer berättar huad honom ähr witterligt om den Georgium de Linde, huad hans resor hafue warit i Westerås, Johan seger at dhet gick taal i Westerås at han wille köpa 500 Skplb kåppar, der widh hafua någre Bergzmän discuterat medh honom och sagt Stockholms boerne bruka andras penningar, så må man sälia sit huru man will; han sadhe sigh och hafua på een daler när accorderat med bergzmännerne, sade och wij bäter komma til rätte medh en främmande än dhe Stockholmsche.

Frågade honom huad han hade där uppe at giöre? Swarade att bese landet och elliest huad nytteligast honom kunde wara. Och dheth han hafuer talat medh Bergzmännerne om Kåpparen, det består han, men icke en Peng därpå gifuit utan för salskap följt sin wärd Daniel de Rees, förmenar at han blifuit widh dhe 10 RiksDal som han hafuer budit Camnererne. Bergzmän Namnph är Lyder i Bergzgården, Johan Barkman, morbroder, Johan Wernich, Jacob Grundell wet godh besked här om.

Georg von der Linde består ännu at hann hafuer handel med Rotken och för hans skulld dijt förrest och sedhan förav skedat Berthill i Tälge marknad. Hann sent herr Gabriel Gustafsson Breef Borgmästare och Råd tillskrifuit. Resolution Efter dhe wittnen Och skiäl som in Actis finnes erkenner Rätten at Georg von der Linde plichter effter h. Ordinantz 12 article 100 Daler. Georg von der Linde beswärer sigh öfuer Cemnerernes att dhe hade sakfält honom för 100 Daler effter hann haft wari i Mårmesse Marknat, att han och andra läto sigh sijka at resa och lura effter kiöper på kåpper och andra waru."

1635 dän 25 Februarij hölltz allemanna Rådhistugu dagh (i Stockholm) då kom för Rätten Päder Berg, borgare i Westerås, presenterade Cemnerernes dom mellan Daniel de Rees och honom anlangandes en Påst Kåpper som hann af Peder Berg bekommit hafuer, för huilken Kåpper Daniell skulle lefuerere honom något kramgoods sigh belöpanades till 1300 R.dal.

Därpå Daniels hustru effter hans afresande gaf Peder Berg sin designation, och medh Rättens tillstånd arresterat samma godz begiärande at komma til sin betalning.

Daniel de Rees fullmechtigh Jürgen von der Linde swarade att Räntmästaren hafuer förbudit låtit före något af hanns godhz härifrån, emedan Cronan war däruti intresserat. Frågades Jören om någon af Slåttet efter Ståthollarens befallning hafuer lagt arrest på samma godhz? Nei, sade han, utan Mårten Wewetzer hafuer sagdt, at godzet skall oförryckt in till dess man kunno bekomma wijdare beskedh ifrån Daniel de Rees.

Rätten finner billigt wara, at Päder Berg effter godhe manna mätesordom ahnammar samma godz och sigh där uthaf betald giör. Den 4 julij framträdde för rätten Daniel de Rees, beswärade sigh öfuer sine Creditorer at dhe uthi hanns franwaru hade tillträdt och arresterat låtit allt huad dhe haffua funnit honom tilhöra och deth uthan någon föregående rächning, huarföre hann begiärede att Rätten måtte godhe män förordna och richtig Rächning aff Creditorerne taga.

Under mellantiden torde emellertid Jörgen von der Linde ha av vikit ur landet, eftersom Daniel de Rees i en underdånig "supplique" till Borgmästare och råd anhåller om en 'recommendation till Borgmästare och Råd i Hamburg "att migh kundeskee och wederf aras Rätt på min bokhållare Jöran Lind benämndh, som migh hafuer försnellat öfuer 3000 R D och ähr nu stadd darsammanstädes, och ähr heemligen migh alldeles owetterligt här ifrå förrest."

Om denna begäran kommit före eller efter rättsförhandlingarna i Västervik den 7 december 1635, kan inte avgöras, enär suppliquen är odaterad. "Daniel de Rees utskickade ifrån Stockholm Hieronymus Michelsson kom för rätten och Presenterade ehn Obligation uppå 933 Daler Kpmt såsom Jörgen von der Linde efter slutet Rächningggh bekiänner sigh schyldig wara, medh huilken Obligation Daniel de Rees icke ähr nöijachtigh uthan begiärandhe på sijn principals wäagnar att Jörgen von der Linde måtte bemälte skull betala eller Sufficiant Borgen ställa, huarföre hafuer Rätten låtit honom Arresterat, der på hans broder Johan von der Linde på han (= Jürgen) uthi sijn företagne Tysklands

Rese icke kunde blifua förhindratt för honom Cauerat, således huad hans Broder sijn Obligation icke ähr fölijaktlig som han sikh lörplichtatt sijna handlingar medh Daniel de Rees Clarerra will hann förbemiilte skuld för sijn Bråder uthan någon widare Rättegångh protest till Daniel deres erhliägga och betala."

Barn i första giftet:

Vendela Gago.

Anna Gago, född 1626, död (begravd 1696-05-16) i Västervik.

Barn i andra giftet:

Johan Danielsson de Rees, född cirka 1632, se familj 14.

Daniel de Rees, död i Västervik 1690 11/1, se familj 15.

Sophia Susanna de Rees, född 1634.

Familj 9

Hans Philipsson (från familj 5), född 1603 i Stockholm, död 1655. Handelsman och Borgmästare i Västervik.

Hans nedflyttade från Stockholm till Västervik och jobbade år borgmästaren Dietrich Dichman/Dickman D.Ä. (1577-1624). 1633 den 4/3 omnämns i Tänkeboken att Hans Philipsson i Västervik besvärade sig över fru Görel Snakenberg, salig Nils Gyllenstiernas änka, att hon tillägnat sig ett litet stenhus vid Slottsbacken näst hans föräldrars säteshus och det brukat i 18 år utan att det tillbjudits honom och hans moder som ägde naborätten. Hans Philipsson kunde uppvisa köpebrev och tillerkändes huset. Samma år den 29/4 såldes det till Clas Fleming av Hans och hans styvfär Eric Jonsson för 400 riksdaler in specie.

I Svea Hovrätts protokoll 1635-37 återfinns inlagor och intyg som rör en arvstvist mellan salig Eric Jonssons arvingar och hans änka Anna Larsdotter samt hennes barn Hans Philipsson i Västervik och Carin Philipsdotter. De är båda omtalade och undertecknar inlagor. Carins båda män Henrik Gago och Daniel de Rees omtalas liksom Herman Campenhausen och hustrun Annas systerson Lars Olofsson.

Likaså nämns hustru Anna Larsdotters broder Erik Larsson (von der Linde); dennes hustru Wendela Jacobsdotter undertecknar ett intyg. Till sist uppräknas hustru Anna Larsdotters tre makar: Gert Gunnarsson, Philip Hansson och Eric Jonsson, men den förste mannen Sven Kristoffersson nämns ej.

Gift 1626 med Catarina Jönsdotter, företrädaren borgmästaren Dietrich Dichman/Dickman D.Ä. (1577–1624) änka (gifta den 23/11 1606). Catarina var dotter till första makens Dietrich företrädare, borgmästaren i Västervik, Jöns Henriksson och avlider 23/4 1634 .

Gift 14/9 1636 med Karin Bengtsdotter, dotter till Bengt Nilsson Cornukindius (1555-1611), kyrkoherde i Odensvi (stamfader för släkten Retzius med förgreningar) och modern Margareta Larsdotter, dotter till kyrkoherden i Kvillinge Laurentius Matthiæ. Hans Philipsson och Karin var först boende i Kilmare, där makarnas son Erik föddes 1637.

(Karin var änka efter Häradsfogden över Tjust, Hans Persson Fritz, och hade med honom 5 st. barn. Två söner Pehr och Jacob, som sedermera blev Krigspräst. Döttrarna hette Lisbetha, Margetha, och Anna. Denne Anna blev gift med sin styvbror Philip Hansson nedan.)

Barn i första giftet:

Philip Hansson och Hans Hansson. Båda bröderna, Philip och Hans, inskrevs samtidigt vid Linköpings skola den 5/6 1637. I matrikeln är Philip angiven före Hans, vilket tyder på att han var den äldre av de två, men deras samtidiga inskrivning antyder att de var relativt jämgamla. Philip Hansson dräpte sin bror Hans Hansson år 1653, och i samband med detta anges han vara köttslig broder till Hans. I en tvist om en grav i kyrkan år 1666 uppges salig Hans Hansson vara son till salig borgmästaren Hans Philipsson och salig Catharina Jönsdotter. Philip var Källarmästare i Västervik och gift med styvmoderns dotter Anna ovan.

Barn i andra giftet:

Erik Hansson Törnecrantz, född 1637-02-27, se familj 16.

Familj 10

Kristina Dorotea von Campenhausen (från familj 7), död 1712 i Bottarve, Fröjel/Gotland.

Kristina med familj synes ha flyttat ned till Västervik när fadern blir inspektör vid stora sjötullen 1653. Efter maken Eriks Törnecrantz bortgång 1672, gifter Kristina om sig i mars 1675 med Kyrkoherden och riksdagsmanen Daniel Repplerius, och får en dotter Klara Kristina redan i september samma år. Både modern och dottern närvarar senare under flera år vid ett stort antal dop inom släkten på Öland.

I oktober 1696 gifter sig dottern i Räpplinge kyrka med Axel Assarsson som anges som befallningsman i samband med vigseln och är son till framlidne maken Eriks tidigare chef. Paret flyttar sedan till Fröjel på Gotland och i september 1697 följande år föds dottern Maria där. Dessa två familjer kommer sedan att följas åt under ytterligare ett par generationer och år 1749 gifter sig Axels brors dotterdotter med Klara Kristinas systers sonson.

Ett år senare, år 1698 avlider Kristinas andra make Daniel Repplerius och även Kristina flyttar någon gång därefter till Fröjel socken på Gotland, dock oklart när.

Hon närvarar inte vid något av barnens dop i Fröjel, men det är där hon sedan avlider i Bottarve i pesten år 1712 och finns angiven i dödboken tillsammans med fyra av dotterns och svärsonens barn.

Gift med sin syssling Erik Hansson Törnecrantz (se familj 16), född 1637-02-27 i Kilmare, Gladhammar, död 1672-01-04 (begravd 1673-11-25) i Tomteby, Räpplinge. Befallningsman i Tomteby, Räpplinge.

Gift 1675-03-02 i Räpplinge med Daniel Repplerius, född 1646 i Räpplinge, död 1698 i Räpplinge. Kyrkoherde och riksdagsman i Räpplinge. Utnämnd till Prost i Räpplinge 1695 och hade befattningen till sin bortgång 1698. En bror, Olaus Reppleri född 1644, var gift med Helena Swebilius från Ljungby.

Barn i första giftet:

Katarina Elisabeth Törnecrantz, född i Norra Möckleby, död 1710-12 i Kalmar (av Pesten).

Gertrud Wendela Törnecrantz, född 1660, död efter 1713.

Herman Eriksson Törnecrantz, född 1666. Herman skrevs in som befallningsmansson Hermannus Erics (=Herman Ericsson) Törnekrans vid läroverket i Kalmar 1678 när han var tolv år gammal.

Anna Maria Törnecrantz, född 1669-07 (döpt 1669-07-31) i Tomteby, Räpplinge, död 1673 (begravd 1673-11-25) i Tomteby, Räpplinge. Begravd med fadern.

Barn i andra giftet:

Kristina Dorothea Klara Reppleri, född 1675-07-09 i Tomteby, Räpplinge.

Familj 11

Elsa von Campenhausen (från familj 7).

Gift med Johan Klint, död 1675 i Småland. Häradshövding Tuna län. Son till Erik Nilsson Klint, kunglig kamrerare samt Barbara Christofferdotter Rehbun (Raphuen). Student 1636 i Uppsala. Stipendium i Frankrike och Holland 1653. Häradshövding i Sevende, Tuna län och Aspelands härad. Vice lagman Kalmar län och Öland. Fick i pant Botillaboda i Älgshult socken.

Barn:

Christina Klint, född cirka 1661 i Lönneberga, död 1739-05-06 i Saxemåla, Lönneberga. Gift 1681 på Saxemåla med majoren Lars Weidman, adlad Weidenhielm.

Brita Elisabeth, född omkring 1667, död den 7 september 1750 i Stenberga. Gift 1: o den 1 januari 1693 med Andreas Gradman.

Carl Klint, död 25/11 1706. Regementskvartermästare. Gift med Märta Magdalena Silfversparre, dotter av Knut Persson Silfversparre och Margareta von Scheiding.

Familj 12

Vendela von Campenhausen (från familj 7).

Gift med Pehr Stark, född ca 1629, död 1709 i Döderhult, Långlöt. Inspektör över stora sjötullarna på Gotland. Borgmästare.

Landsbokhållaren på Öland Per Stark, fick sin fullmakt på tjänsten av arvfursten Carl Gustaf 1653. Pehr blev också senare borgmästare i Visby. Enligt ett kungligt brev per den 15/9-1684 förlänas Borgmästare Pehr Stark Sörby nr 1, under sin och hustruns livstid, enligt samma brev förlänas han också Långlöt Norrgård. På Pehr och Vendelas gravhäll i Långlöt, finns de bådas respektive vapensköld inristad.

Pehr anges också som "välborne", vilket anger att han tillhört någon adel eller frälsesläkt. Det finns en släkt Starck som adlades 1674 men aldrig introducerades på Riddarhuset.

På gravhällen finns inristat; "K. M Drottning Christinas fordom Trotjänare och Bokhållare (på Borgholm), samt Överinspektör över stora och små sjötullarna på Gotland och Öland". Vendela von Campenhausen, skänkte 1668 en dopfont till kyrkan.

När Pehr (Peter) avlider år 1699, 81 år gammal, så sker det i Döderhult, där han verkar ha varit skriven. Men det är i Långlöt som det upprättas testamente efter Pehr Stark år 1709 och där han och hustrun med familj begravs under den gravhäll i kyrkan som de fått efter gåvor till kyrkan.

Barn:

Märta Wendela Stark, död 1654-06-26.

Peter Julius Stark, död 1657-02-04.

Lorentz Stark, död 1663-10.

Hermana Christina Stark, död 1665-06-10.

Familj 13

Gertrud von Campenhausen (från familj 7), född 1634, död 1703.

Gift 19/10 1656 i Västervik med Petter Chrismansson, Tullinspektör och stadsfiskal i Västervik, död 26/9 1675 i Västervik.

Gift 1676-05-23 i Västervik med Johan Danielsson de Rees (se familj 14), född cirka 1632 i Stockholm, död 1694-10 i Falsterbo, Hjorted. Handelsman och rådman i Västervik, bruksidkare i Falsterbo i Falsterbo, Hjorted.

Barn: Herman de Rees, född 1677-02 i Västervik.

Familj 14

Johan Danielsson de Rees (från familj 8), född cirka 1632 i Stockholm, död 1694-10 i Falsterbo, Hjorted. Handelsman och rådman i Västervik, bruksidkare i Falsterbo i Falsterbo, Hjorted.

Gift med Anna Hansdotter Bauman, död 1675-06-13 i Västervik. Paret hade sex barn som överlevde barnaåren; Hans, Daniel, Catharina, Jakob, Georgius och Margareta.

Gift 1676-05-23 i Västervik med Gertrud von Campenhausen (se familj 13), född 1634, död 1703.

Barn i andra giftet: Herman de Rees, född 1677-02 i Västervik.

Familj 15

Daniel de Rees, (från familj 8), befallningsman i Sevede, Tunaläns och Aspelands härad, död i Västervik 1690 11/1.

Familj 16

Erik Hansson Törnecrantz (från familj 9), född 1637-02-27 i Kilmare, Gladhammar, död 1672-01-04 (begravd 1673-11-25) i Tomteby, Räpplinge. Befallningsman i Tomteby, Räpplinge.

Inskrevs vid Linköpings skola 4/10 1647. Se vidare "Släkten Erik Törnecrantz och Christina von Campenhausen från Räpplinge och dess ättlingar".

Text från Öningabok av Sigurd Haneclou: "En proviantförvaltare i Borgholms provianthus var Eric Hansson Törne, som 1666 befordrades till befallningsman för norra motet. Han hade då börjat kalla sig Törnecrantz." Erik omnämns i en befallning från Lars Assersson i oktober 1668, då mat och skinn skall utdelas till ensamstående barn i byn Gärdslösa och i samband med att Karl XI besöker ön 1672-73 och mat m.m. skall samlas in.

Gift med sin syssling Kristina Dorotea von Campenhausen (se familj 10), död 1712 i Bottarve, Fröjel/Gotland.

Barn:

Katarina Elisabeth Törnecrantz, född i Norra Möckleby, död 1710-12 i Kalmar (av Pesten).

Gertrud Wendela Törnecrantz, född 1660.

Anna Maria Törnecrantz, född 1669-07 (döpt 1669-07-31) i Tomteby, Räpplinge, död 1673 (begravd 1673-11-25) i Tomteby, Räpplinge. Begravd med fadern.